

## عنوان مقاله:

بررسی آیه ۳۳ آل عمران « ان الله اصطفى آدم ونوحا وآل ابراهيم وآل عمران على العالمين »

## محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی مطالعات میان رشته ای علوم دینی و حوزوی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

## نویسنده:

نصرت اله وهابی فر

## خلاصه مقاله:

اصطفی صفو بمعنی خالص شدن اصطفاء بمعنی اختیار و انتخاب است راغب: اصطفاء اخذ خالص شیء است. بنا بر این در شیء انتخاب شده باید صفا و خلوص و امتیاز باشد دستور اطاعت از رسول صادر شد این، آیه دلیل آن را گزینش خداوند حکیم میداند که بر اساس برتری آنان بر دیگر مردم است انتخاب و برگزیدگی، اثبیا از طریق، وحی، علم ایمان و عصمت آنان است. انسانها همه در یک سطح نیستند و خدای حکیم بعضی را برگزیده است تا مسئولیت سنگین رسالت را بر دوش آنان بگذارد. «انها نشان میدهد هر چند آیه به صراحت از آل محمد (ص)» نام نبرده است؛ اما با رجوع به تفاسیر و روایات فریقین و هم چنین مستند به شواهد قرآنی هم چون آیات ۵۴ نساء و ۱۳۰ صافات و روایاتی که در آنها از لفظ «آل محمد(ص)» به عنوان تفسیر آیه استفاده شده؛ هم چنین روایاتی که صلوات خاص بر آل محمد (ص) را نقل نموده اند و... آیه بر برگزیدگی پیامبر (ص) و عترتش که همان «آل» و از ذریه حضرت ابراهیم (ع) می باشند، دلالت دارد. یعنی خدا شنوای سخنان ایشان است، سخنانی که از معنویات و باطن ضمیرشان خبر میدهد و دانای به نیت ایشان است، بنابر این جمله مورد بحث به منزله تعلیل اصطفای ایشان است، و علت اصطفای آنان را بیان میکند همچنان که جمله (ذریه بعضها من بعض) به منزله تعلیل است، برای اینکه بیان کند چرا موهبت اصطفای شامل حال این جماعت شد. در نتیجه از آیه شریفه این معنا بدست می آید که خدا آدم و نوح و آل ابراهیم و آل عمران را بر عالمیان برگزید و این گزینش بدین سبب شامل حال همه آنان شد که همه آنان ذریه‌های هستند که افراد آن شبیه بیکدیگرند و در تسلیم بودن دلها و ثبات قدمشان در قول به حق، مثل هم و از جنس، همد و اگر خدای عز و جل با موهبت اصطفای به ایشان انعام، کرد برای این بود که او هم اقوال آنان را می شنید و هم دانای به ضمائر ایشان بود.

## کلمات کلیدی:

قرآن، اهل البیت، تفاسیر شیعه، تفاسیر اهل سنت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1737600>

